

організації чи спільноти. Відтак вже давно назріла необхідність у запровадженні підстав кримінальної відповідальності для таких осіб. Отже, запровадження такого поняття як злочинний вплив є слушним.

Підбиваючи підсумки проведеного дослідження, варто зазначити, що стратегія протидії організованій злочинності повинна включати насамперед протидію корупції, оскільки навіть за наявності ідеальних законів про кримінальну відповідальність, представники організованої злочинної діяльності будуть уникати кримінальної відповідальності якщо не повністю, то принаймні справедливої її міри.

Список використаних джерел:

1. Sergi A. Divergent mind-sets, convergent policies: Policing models against organized crime in Italy and in England within international frameworks. *European Journal of Criminology*, 2015. Vol 12. Issue 6. P. 658–680. DOI: 10.1177/1477370815578196.

2. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення досудового розслідування окремих категорій кримінальних правопорушень» від 17.06.2020 р. № 720-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/720-20#Text>

3. Про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо відповідальності за злочини, вчинені злочинною спільнотою: пояснювальна записка до проекту Закону України від 02.12.2019 р. № 2513. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=67506

Рашевський Є.Ю.

здобувач вищої освіти 3 курсу ННІП ПФПНП Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Єфімов В.В.

к.ю.н., доцент, доцент кафедри фінансових та стратегічних розслідувань ННІ Права та ПФПНП Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

ДЕЩО ПРО ЗАПОБІГАННЯ І ПРОТИДІЮ КОРУПЦІЇ В ДЕРЖАВНИХ ОРГАНАХ УКРАЇНИ: ДОСВІД ШВЕЦІЇ

Боротьба з корупцією є одним з ключових пріоритетів в українській програмі нових реформ, розпочатих у 2014 році. Корупція в нашій країні вразила своїми метастазами не тільки середній управлінський персонал, а й вищий ешелон влади. Велику роль в посиленні боротьби з корупцією в Україні може зіграти міжнародний досвід. Метою даної роботи є теоретичне дослідження запобігання та протидії корупції в державних органах.

Згідно ст. 1 Закону України «Про запобігання корупції» від 14 жовтня 2014 р № 1700-VII [1] спеціально уповноваженими суб'єктами у сфері протидії корупції є органи прокуратури, правоохоронні органи внутрішніх справ України, Національне антикорупційне бюро України, Національне агентство з питань запобігання корупції.

Аналізуючи антикорупційну політику України, можна назвати чинники, які впливають на рівень корупції: непрозорість діяльності і невідповідність органів державної влади; відсутність (або дуже малий відсоток) політичної волі щодо запобігання та протидії корупції, не ефективна участь у цій роботі правоохоронних структур і органів національної безпеки держави; розгалуженість дозвільнорегуляторної системи; надмірний вплив певних олігархічних груп на прийняття державних рішень та процедуру кадрових призначень; нерегульованість конфлікту інтересів та інші [2].

Так, протягом 2015-2016 років в Україні було створено 5 нових правоохоронних та антикорупційних органів, які повинні подолати корупцію і злочинність в країні. Практично одночасно, з ініціативи МВС і ЄС в Україні з'явилися Національна поліція, Національне антикорупційне бюро, Спеціалізована антикорупційна прокуратура і Національне агентство з попередження корупції.

Національне антикорупційне бюро України (НАБУ) стало першим новим органом. НАБУ займається розслідуванням корупційних злочинів, скоєних міністрами, депутатами, державними службовцями 1-2 категорії, суддями, працівниками Генпрокуратури, військовими вищого офіцерського складу, керівниками держпідприємств [3].

Спеціалізована антикорупційна прокуратура (САП) здійснює нагляд за дотриманням законів при проведенні досудового розслідування, яке проводить НАБУ, підтримує державне обвинувачення у відповідних виробництвах і представляє інтереси громадянина або держави в суді [4].

Вся робота у данних напрямках здійснюється в рамках реалізації єдиної державної антикорупційної політики. Також забезпечується постійний моніторинг та розгляд скарг і заяв від громадян на корупційні діяння з боку державних службовців архівних установ, які надходять на адресу держкомархіву.

Світовий досвід протидії корупції дає нам широкі можливості для дослідження стратегій та механізмів зниження проявів корупції. Сьогодні Швеція входить до трійки країн з найбільшим низким рівнем Корупції в світі за даними Transparency International [5].

Загалом, стосовно державних службовців, то їм виплачуються високі «законні» зарплати, але практично немає ніяких пільг і заохочень. Державні службовці щорічно надають звіти про свої доходи та витрати. Заборонено приймати будь-які подарки у вигляді грошей або в будь-який інший формі від людей, які перебувають з ними у ділових відносинах. Також заборонено приймати запрошення, які здатні поставити його в будь-якого роду залежність.

Таким чином, підсумовуючи вищевикладене слід зазначити, що рівень корупції можна знизити шляхом прийняття комплексних заходів по боротьбі з нею. Домогтися ефективної протидії цьому явищу можна лише об'єднавши зусилля всіх державних органів та інституцій громадянського суспільства.

Список використаних джерел:

1. Про запобігання корупції : Закон України від 14.10.2014 р. № 1700-VII. Офіційний вісник України. 2014. № 87. Ст. 2474. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/1700-18>
2. Овчар І.В. Форми і методи забезпечення антикорупційної політики и України (на прикладі діяльності Державного комітету архівів України). URL: <http://dspace.nbuv.gov.ua/bitstream/handle/123456789/26351/04Ovchar.pdf?sequence=1> (дата звернення 23.11.2021 р.).
3. Про Національне антикорупційне бюро України: Закон України від 14.10.2014 № 1698-VII (Редакція станом на 10.11.2021) URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/1698-18> (дата звернення: 25.11.2021).
4. Про внесення змін до Закону України "Про прокуратуру" щодо забезпечення прозорості в організації діяльності Спеціалізованої антикорупційної прокуратури з метою виконання рекомендацій Міжнародного валютного фонду: Закон від 18.02.2016 № 1020-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/1020-19> (дата звернення: 25.11.2021).
5. Corruption Perceptions Index 2016: Results. URL: https://www.transparency.org/news/feature/corruption_perceptions_index_2016/ (дата звернення: 23.11.2021 р.).

Расторгуєв Н.О.

здобувач вищої освіти 2 курсу ННІП ПФПНП Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

науковий керівник:

Тінін Д.Г.

викладач кафедри ТСП Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ, майор поліції

ПРОФІЛАКТИКА ТА ПРОТИДІЯ ЗЛОЧИНАМ У СФЕРІ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ: ЗАРУБІЖНИЙ ТА НАЦІОНАЛЬНИЙ ДОСВІД

Торгівля людьми є одним з найнебезпечніших та найсерйозніших злочинів проти людини. Враховуючи той факт, що кожного року кількість злочинів в даній сфері зростає, то дана проблема є і буде актуальною протягом довгого часу.

Слід зазначити, що поняття «торгівля людьми» охоплює широке коло соціальних явищ. Жертвою торгівлі може стати будь-яка особа, незалежно від статі та віку. Насамперед, чоловіків продають з метою експлуатації та праці,